Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 19 (959) * miercuri 6 mai 1964 * 8 pag. 30 bani

Cîntec, joc, veselie... Trec coloanele sărbătorești ale oamenilor muncii.

PARTID, SOARE DE MAI

Trec iarăși lăstunii sub cerul curat
Și luncile-mbracă nou strai,
Ți-aduc pionierii un imn avîntat,
Partid al luminii, drag soare de mai.

În schimbul de mîine s-ajungem, am vrea,
Mineri, furnaliști, cărturari,
Să dăm strălucire, sub flamura ta,
Mărețelor vise și zilelor mari.

Nu-i cinste mai mare, nici dor mai aprins,
Decît să urmăm al tău steag,
Partid al luminii, partid neînvins,
Părinte-al copiilor, patriei drag.

TIBERIU UTAN

Cu flori, succese însuflețitoare și bucurie au sărbătorit oamenii muncii de la noi ziua de 1 Mai

...Dimineață răcoroasă de mai. Vîntul ușor mîngîia pădurea de steaguri roșii și tricolore și de flori răsărite peste noapte pretutindeni în Capitală. Pe toate arterele marelui oraș, coloane nesfîrșite de oameni ai muncii se îndreptau spre un singur loc — Piața Aviatorilor.

Piața Aviatorilor — ora 9. Aplauze îndelungi și urale vestesc apariția în tribuna centrală a conducătorilor de partid și de stat în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Împreună cu conducătorii noștri de partid și de stat se află și Louis Saillant, secretarul general al Federației Sindicale Mondiale.

Față în față cu tribuna principală, într-o unduire neîncetată, zeci de steaguri — roșii și tricolore — înconjoară cele trei portrete mari care domină piața: Marx, Engels și Lenin. Jur — împrejurul pieții sînt înscrise lozinci închinate zilei de 1 Mai, patriei noastre dragi, partidului nostru, unității mișcării muncitorești internaționale, păcii și prieteniei între popoare.

În tribune sînt prezenți conducători ai organizațiilor de masă, ai instituțiilor de stat, oameni ai artei și culturii, generali, oameni ai muncii fruntași în întrecerea socialistă. În tribuna rezervată corpului diplomatic se află șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în țara noastră, membri ai corpului diplomatic.

La marele miting al oamenilor muncii care a precedat demonstrația, a luat cuvîntul tovarășul **Gheorghe Apostol**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Bucureșteni fără număr ascultă cuvîntarea la megafoanele instalate pe marele bulevard al Aviatorilor, la aparatele de radio și de televiziune. Prin interviziune, marea noastră demonstrație a fost conectată cu cele ale milioanelor de oameni din diferite capitale socialiste.

Astăzi, 1 Mai este serbat în republica noastră populară cu o industrie înfloritoare, cu o agricultură socialistă în întregul ei, cu o cultură înfloritoare — toate acestea fiind rod al muncii poporului nostru harnic, rod al conducerii înțelepte a partidului.

Mitingul s-a terminat. Un moment, peste piața uriașă se revarsă o liniște atotstăpînitoare. Apoi deodată, fanfara izbucnește într-o melodie veselă, pionierească și în fața tribunelor pășesc primele coloane ale măreței demonstrații — pionierii. Cu o zi în urmă s-au împlinit 15 ani de cînd, pe scară națională, au luat ființă primele detașamente de pionieri. Pionierii de atunci sînt azi muncitori pricepuți, dascăli și ingineri, scriitori și constructori... Dar mereu alte și alte generații de pionieri pășesc, strîns uniți, în coloane albe peste care flutură macii cravatelor roșii, să raporteze partidului rezultatele lor bune la învățătură și comportare.

Sună goarnele, răpăie tobele... Piața întreagă e inundată de fragede coloane pionierești în care se împletesc șiraguri de flori și primăvară, iar din mîinile și de pe carele alegorice ale pionierilor zîmbesc compasul ingineresc și mistria constructorului, eprubeta savantului și stupii harnicului apicultor.

Deodată, se desprinde un stol de purtători ai cravatelor roșii care urcă la tribună, dăruind conducătorilor partidului și statului florile primăverii, o dată cu ale inimii tuturor pionierilor patriei noastre, și împlinind cuvintele rostite de fiecare: „Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită!“

Nici n-a încetat ecoul cîntecelor pionierești și în piață pătrund coloanele masive, puternice, inundate de flori și steaguri ale oamenilor muncii bucureșteni. Constructorii de mașini de la „23 August“ continuă să ridice neîncetat calitatea utilajelor fabricate de ei, metalurgiștii „Griviței roșii“ raportează și ei noile succese obținute în fabricarea utilajului pentru industria petrolieră... Flori de un fel deosebit — din beton și sticlă — au adus cu ei pe panouri și în care alegorice constructorii bucureșteni ; de la un 1 Mai la altul, Capitala capătă noi dimensiuni pe verticala impunătoarelor ansambluri arhitectonice din Balta Albă și Grivița, din Jiu-Scînteia și Magistrala Nord-Sud, din Drumul Taberei și Pieptănari... Numai în acest an vor fi predate noilor locatari cheile a 15 mii de apartamente !

Coloane, nesfîrșite coloane... Rețin atenția cîteva pancarte ce vestesc că în 1960—1963 s-au construit în București 847 săli de clasă, au fost distribuite, în acest an, gratuit, 17 milioane manuale școlare, se înfăptuiește în întreaga țară generalizarea învățămîntului de 8 ani...

Trec și trec coloane de oameni ai muncii, studenți, intelectuali...Trec nesfîrșitele coloane ale bucureștenilor, vesele și scăldate în flori.

1 Mai 1964 — sărbătorească revărsare a coloanelor de demonstranți — dovedește încă o dată unitatea de monolit dintre partid, guvern și popor în vasta operă de desăvîrșire a construcției socialismului. Țara întreagă, cu nestăvilit avînt și forță creatoare, a ținut să arate cum întîmpină marea sărbătoare ce-o așteptăm — gloriosul August.

Sănătate, forță și flori — pionierii!

CITEVA RECOMANDARI

pentru programele de activități pe luna mai

DRAGI COPII,

Iată-ne ajunși și în cel de-al treilea trimestru al anului școlar! Mulți pionieri recapitulează cu mîndrie bilanțul muncii în cele două trimestre pe care le-au străbătut cu succes. Alții, puțini ce-i drept, încearcă să recupereze timpul pierdut.

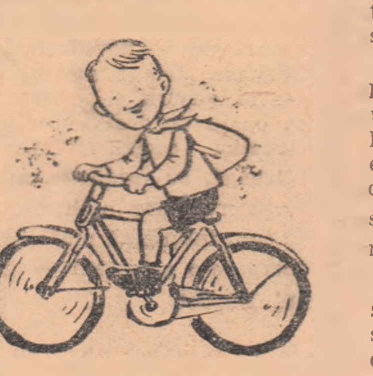
O dată cu trimestrul III, încheierea anului școlar ne vestește că e pe aproape. Este timpul ca absolut toți copiii să-și mobilizeze toate forțele, toată puterea lor de muncă pentru ca, la sfîrșitul anului să întîlnim cît mai multe fețe vesele, cît mai mulți copii promovați. Asta presupune însă seriozitate în efectuarea temelor, studiu profund, pregătirea și participarea permanentă la orele de recapitulare, a celor de consultații. Mai ales, insistăm noi, trebuie să acordați o mare atenție lecțiilor recapitulative. Ele vă vor ajuta să completați din urmă golurile pricinuite de neînvățarea la timp a lecțiilor. De asemenea, vă vor ajuta și în realizarea unor lucrări de control și a tezelor mai bune, mai complete. Deci, în această scurtă perioadă care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, atenția tuturor activelor pionierești trebuie concentrată spre învățătură.

Nu trebuie însă neglijate celelalte activități pionierești.

Și pentru a veni în ajutorul activelor pionierești, am consultat programele de activități a două detașamente de la Școala medie nr. 1 Medgidia și de la Școala de 8 ani nr. 15 din Sibiu.

Iată ce am aflat la Medgidia:

Mihai Sorinel, președintele detașamentului claselor a V-a A și B a avut o idee care a plăcut tuturor pionierilor: organizarea unui concurs „Cine știe, cîștigă!" pe tema: „Călătorind pe harta patriei timp de 20 de ani!" În vederea unei organizări cît mai bune, pionierii detașamentului au și luat primele măsuri: au discutat cu tovarășul profesor de geografie, care în concurs va fi „ghidul călătorilor". Din documente, din publicații, din fotografii, vor compune, etapă cu etapă, drumul parcurs de patria noastră din zilele insurecției armate pînă azi.

De la Constantin Elena, președinta grupei de la a VII-a A, am aflat că vor organiza un **carnaval-ghicitoare** cu eroi din opera marelui nostru scriitor I. L. Caragiale. Și pentru că ideea a plăcut întregii unități, ea va deveni o acțiune a unității, în care pionierii vor reprezenta, prin costume, diferiți eroi caragialești. Se va dramatiza schița „Vizita", iar orchestra școlii își va alcătui un repertoriu din melodiile cele mai reprezentative epocii în care marele dramaturg a creat, satirizînd societatea și moravurile. Și, pentru o seară, pionierii acestei unități se vor întoarce cu zeci de ani în urmă, compunînd tabloul vremurilor și oamenilor pe care l-a imortalizat cu ascuțimea satirei sale, Caragiale.

Pionierii grupei de la a VII-a B au avut ideea organizării unei seri de chimie distractivă la care vor invita și pionierii claselor a V-a care încă nu fac chimie. Această adunare are și scopul de a-i iniția pe pionierii mai mici în tainele chimiei.

Pionierii detașamentului claselor a V-a C și D al cărui președinte este Creață Lucian vor organiza o adunare intitulată: „Simboluri dragi". Avînd la bază un scenariu cu figuri de copii-eroi, de pionieri-eroi, din literatura romînă și universală, vorbind despre Gavroche sau Timur, despre Gulea Coroliova sau Pavlic Morozov, pionierii acestui detașament vor evidenția faptul că prin comportarea ta, prin acțiunile tale îți cinstești cravata roșie. Și mai ales că, învățînd bine îți cinstești cravata. Vor fi dați ca exemplu pionierii Spătaru Anca, Drăghici Elena, care învață și se pregătesc întotdeauna foarte bine și pionierii Petricală Valentin, Tudorică Cecilia, Popescu Doina, care au lucrat foarte frumos la G.A.S. Peștera, care au confecționat căsuțe pentru păsărele.

Manea Cornelia, președinta unității, a propus activului organizarea unei excursii de două zile în București, unde vor vizita obiective industriale și culturale.

Se va mai organiza o seară Mihail Eminescu, unde se va dramatiza „Scrisoarea III", o vizită la fabrica Cimentul și o audiție muzicală cu concursul orchestrei școlii. Inițiativa aparține președintei de grupă, Olteanu Marga, membră a cercului de muzică al Casei pionierilor.

★

Președintele unității de pionieri al Școlii generale de 8 ani nr. 15 din Sibiu, Marton Ladislau, ne scrie printre altele: O dată cu venirea primăverii am pornit la organizarea întrecerilor sportive atît de mult îndrăgite de pionieri. Clasele a IV-a și a V-a au organizat un campionat de fotbal. Am alcătuit o selecționată a școlii, care va juca cu celelalte școli din oraș. Am amenajat un teren de volei și vom amenaja încă un teren de handbal. La aceste acțiuni s-au remarcat pionierii claselor a VII-a A, B, și C, care au muncit cu rîvnă, știind că aceste terenuri ne vor folosi în întîlnirile pe care le vom susține. În același scop vom invita în mijlocul nostru un fotbalist fruntaș, component al echipei C.S.M. Sibiu, pentru a ne vorbi despre regulamentul și tehnica jocului de fotbal.

Pionierilor le plac mult excursiile. De aceea ne-am gîndit să organizăm, cu pionierii mai mari, o excursie mai puțin obișnuită: pe biciclete, spre Cibin. Acolo vom juca jocuri pionierești și de orientare. Sperăm să fie o acțiune reușită...

Pe aceiași linie a excursiilor se înscrie și excursia pe care am proiectat-o la Brașov, centrul industrial de la poalele Tîmpei. Acolo vom vizita Uzinele „Steagul roșu", noile cartiere muncitorești, Muzeul de artă și, bineînțeles, Poiana-Brașov.

Printre preocupările importante ale pionierilor mai mari este și aceea a grijii față de prietenii lor mai mici, elevii și pionierii din primele clase.

În acest scop, am înființat un cerc al micilor păpușari, de care se ocupă pionierii Marton Ladislau, Bucur Ioan și Mețiu Valer. Reprezentațiile le vom da începînd cu luna mai. Ele vor avea la bază scenarii scrise tot de membrii cercului, avînd ca subiecte aspecte din viața unității noastre.

După vizionarea în colectiv a filmului romînesc „Un surîs în plină vară", la cererea pionierilor unității actorul Sebastian Papaiani va fi din nou oaspetele nostru (el a mai venit în mijlocul nostru).

Am lăsat special în încheiere problema învățăturii, pentru că vreau să vă informez că, pionierii unității noastre s-au angajat să mobilizeze toate forțele pentru „încheierea cu succes a anului școlar, adică a încheierii fără nici un restanțier".

DRAGI PIONIERI,
desigur, problemele pe care le-am enumerat aici, nu epuizează posibilitatea găsirii altor și altor metode de a organiza frumos și interesant acțiunile pionierești. Depinde de voi, de felul în care veți ști să mobilizați masa pionierilor să se propună și să se organizeze activități frumoase, instructive.

CUM NE COMPORTĂM

Un băiat din clasa a V-a

Preocuparea nr. 1 este învățătura. Comportarea însă nu e de loc la nr. 2. E tot în primul rînd. De aceea vă povestim cele ce urmează.

Nimeni nu știe. Nimeni nu vede. Totul s-a desfășurat cu repeziciune, ca pe pelicula unui film. Întîi a lucrat vertiginos mintea. A socotit astfel: dacă sticlele de lapte goale sînt lăsate într-o curte pentru a fi schimbate de către distribuitorul de lapte cu alte sticle pline, înseamnă că... desigur, acolo lîngă sticle, sînt bani.

De la această „înaltă" judecată a trecut la faptă. A împins poarta, a intrat într-o curte, a luat banii și... la chioșcul cu bomboane. Banii aceștia sînt ai lui! Îi merită! A muncit pentru ei: a nădușit, a pîndit, a riscat. Îi merită cu prisosință.

E un băiat de clasa a V-a, din București, cu părul tuns și cu zuluf pe frunte, îmbrăcat curat cu o cămașă în dungi, pantaloni scurți, încălțat cu teniși. Către prînz a plecat la școală. Și-a prins la gît cravata roșie. I-a dat telefon mamei și vocea nu i-a tremurat cînd i-a spus: „săr... mîna". Și ca de atîtea ori, mama l-a petrecut cu gîndul pînă-n clasă.

Prima oră are romîna, sau poate matematica... Și-a pregătit bine lecțiile acasă! Da, elevul din clasa a V-a a căpătat în ziua aceea două note mari! Dar părinții n-au putut să se bucure ca de obicei alături de el. Între timp, ei aflaseră de la o vecină de fapta feciorului lor.

Băiatul din clasa a V-a a fost nevoit să ducă înapoi banii luați. El a ascultat cu ochii plecați mustrările aspre ale părinților pe care i-a mințit, i-a înșelat clintind încrederea și nădejdea ce și-o puseseră în el. Dar oare numai față de părinți a greșit? Aflîndu-mă acum cîteva zile în Pitești, și pentru a veni în ajutorul elevului din clasa a V-a, am cerut părerea despre acest caz pionierilor din clasa a V-a de la Școala generală de 8 ani nr. 3 din Pitești (fiind la prima abatere păstrăm sub tăcere numele elevului). Iată cîteva scrisori ale colectivului acestei școli:

TOVARĂȘE PIONIER,

M-am întristat mult cînd am aflat că ai uitat, chiar și pentru un moment, angajamentul solemn al pionierului. Te sfătuiesc ca în prima adunare de grupă să spui adevărul, dovedind apoi prin comportare și învățătură că meriți să fii pionier. Sînt încredințată că vei izbîndi. Oamenii de ispravă sînt întotdeauna victorioși. Și tu trebuie să le semeni.

LIZICA DIACONU
Instructoare superioară

PRIETENUL MEU,

Sînt și eu pionier. Am făcut și eu o dată ca tine o năzbîtie și tot așa colectivul mi-a sărit în ajutor. Eu îți spun să te faci om de treabă și să nu mai umbli cu de-astea.

SANDU GHEORGHE
cl. a V-a B

DRAGĂ PRIETENE,

Îmi pare rău că nu te-ai gîndit și la distribuitorul de lapte. S-ar fi putut ca el să fie învinuit că a luat banii. Pe ce lume trăiești? Nu vezi că trăiești între oameni cinstiți? Dimineața, în fața magazinelor sînt stivuite borcanele cu iaurt și sticlele cu lapte, dar nimănui nu-i trece prin gînd să ia vreuna pe furiș. Sînt sigură că nu ai judecat bine ce faci și nici nu te-ai gîndit că-ți faci de rîs școala și familia. Te rog să te îndrepți.

IONESCU GABRIELA
cl. a V-a A

CINSTE LOR!

Nu degeaba se spune: „Seamănă ca două surori gemene". Sau: „Sînt ca două picături de apă". Așa sînt și ele. Părul, ochii, statura. Ele seamănă însă și altfel. Să vedeți.

Vîntul bătea ușor și cravatele roșii le fluturau mîndre. Mergeau agale pe drum una lîngă alta. Deși aveau treburi importante, fetele se mai opreau să admire o tufă de liliac înflorit, să ridice o pietricică colorată sau cu o formă mai ciudată. Mama le trimisese să facă cumpărături la cooperativă. Doar sînt acum fete mari, în clasa a IV-a!...

Cum mergeau așa, deodată se opresc mirate: în fața lor, strîns împăturite — o hîrtie de o sută, și două de cîte zece lei!

— Cine-o fi păgubașul?

— Trebuie să-l găsim, a fost răspunsul.

Și-au mers mai departe tot discutînd despre acest fapt neobișnuit din viața lor. Nu peste mult timp s-au întîlnit cu o femeie. Se vedea că e necăjită și tot căuta cu privirea pe jos. Nici n-au mai dat bună ziua și au întrebat-o de pagubă.

— Niște bani, fetelor. Cum i-am scăpat, n-aș putea să vă spun, dar cînd ajung la cooperativă, i-ai de unde nu-s...

— Aveați o hîrtie de o sută? — întrebară fetele într-un glas. Și două de zece?...

Femeii nici nu-i veni să-și creadă ochilor cînd cele două pioniere, surorile gemene Magdin Melania și Mariana îi întinseră banii.

— Tocmai căutam păgubașul, îi spuseră una din pioniere. Mergeam la Sfatul popular să-i depunem.

Au urmat, bineînțeles, mulțumiri, cuvinte de laudă. Cuvinte de laudă adresăm și noi, redacția, celor două pioniere care au dat dovadă de cinste.

CRISTINA ANDREI

(După o corespondență a pionierului Petrov Gheorghe, comuna Satchinez, raionul Sînnicolaul-Mare, regiunea Banat).

O SEARĂ, O NOAPTE ȘI O ZI...

A fost o seară ca oricare alta. Nu se deosebea cu nimic de șirul celorlalte seri. Numai pentru Ion Ursu, și poate pentru încă zece sau douăzeci ca el a fost altfel.

A doua zi dimineața urmau să experimenteze noua metodă în turnarea betonului, iar după prînz, să meargă la Comitetul orășenesc U.T.M. - Iași pentru confirmare, și seara, la repetiția corului. Ion își fixă în gînd, ca într-o agendă, tot ce avea de făcut. Apoi se apucă să scrie fratelui său mai mare. Luase obiceiul, încă de cînd era de-o șchioapă să se sfătuiască cu el. Iar mîine era o zi mare. Cînd era alături și-l lua de după gît parcă era altfel. Așa, cum să-i scrie? Și-l cuprinse deodată neastîmpărul. Mai stătu o vreme pe gînduri și-ncepu scrisoarea. Și cuvintele se așterneau unele după altele.

„Află, dragă frate, că ceea ce am discutat cînd ai fost la Iași se întîmplă mîine. Pînă acum totul a fost în ordine. La adunarea generală băieții au spus tot vorbe mari. Că sînt disciplinat, că îmi place munca, că acolo unde este mai greu sînt mereu prezent. Le-am răspuns că pe la noi, de muncă, nimeni nu se teme! Apoi le-am vorbit de tata, de tine, de felul în care muncești tu pe tractor, de satul nostru dintre dealuri, de gospodăria noastră colectivă"...

Stelele străluceau încă, dar către răsărit cerul începuse a da de ziuă. Scrisoarea alunecă, iar Ionică așeză liniștit stiloul pe noptieră și adormi dintr-o dată.

Dar înainte de asta, se închipui sus, sus pe schelă și ridicînd un bloc turn, ca un cilindru, cu pereții din sticlă, cu scară interioară în spirală. Așa că, de cum se trezi, luă creionul în mînă și încercă o schiță. Da, asta-i firea lui, se pasionează de orice lucru. Scrisoarea o lăsase baltă.

— „Oi termina-o după prînz".

După prînz?

Pînă la prînz l-am întîlnit pe Ionică în sectorul Șantierul Centrului școlar agricol-Iași. Acum, împreună cu întreaga brigadă, măresc spațiul de școlarizare, ridică noi clase, laboratoare, dormitoare și săli de mese... Ce mai, fac din vechea clădire o școală cu tot ce-i necesar.

Zidarul Ion Ursu nu e însă pe primul șantier. El a mai lucrat la construcțiile agricole ale gospodăriei de stat Movileni și la stația de vinificație din Șorogari, iar cînd era elev al școlii profesionale de construcții și-a făcut orele de practică la blocurile din Piața Unirii, la cele de pe malul Bahluiului, la căminele studențești de pe Copou.

După-amiază l-am întîlnit din nou pe Ionică. Stătea alături de Ion Cîrlan, coleg de breaslă (acesta e fierar-betonist). Erau bucuroși, veseli și... emoționați. Și ca ei mai erau încă mulți alți tineri care așteptau să fie confirmată primirea lor în rîndurile utemiștilor.

Dar iată-l în biroul primului secretar al comitetului orășenesc U.T.M. La masa îmbrăcată în catifea roșie se aflau mai mulți tovarăși din biroul comitetului orășenesc U.T.M., și tovarășul Huțanu, secretarul organizației lor de bază. Ion îl privi și acesta îi zîmbi încurajator. Apoi cineva îl întrebă de rezultatul experienței. Ion parcă asta ar fi așteptat: vorbi de beton, de brigada lor, de schița făcută în zori, de repetiția corului. Discuția deveni însuflețită. Ba un tovarăș, ba altul i se adresă cu cîte o întrebare, iar el răspundea mereu. Pe urmă primul secretar îl felicită pentru rezultatele obținute și-l sfătui să învețe mai departe, să studieze cărți de specialitate pentru a-și realiza proiectele.

"...Așa a fost în această zi, continuă Ion scrisoarea. Mă emoționasem din cale-afară! De azi sînt utemist!"

GETA COSTIN

Hărnicie

Să ne urcăm în tren și în cîntecul roților de oțel să pornim spre satele și orașele patriei. Ne-a invitat în satul său pionierul Petcu Petre, elev în clasa a VII-a a Școlii generale de 8 ani din comuna Gurbănești, raionul Lehliu. Și iată-ne aici. Alături de copii, curtea imensă a școlii e... populată de pomii sădiți de curînd. Ramurile lor fragede, subțiri, se legănau în vîntul primăvăratic. Dinadins i-am numărat. Erau 47 de pomi. Parcă i-au ales anume. Erau meri, vișini, cireși și piersici. Unul ca altul mai visător, mai frumos. Dovadă că și copiii sînt poeți!

I-am lăsat în liniștea aceea, am pornit mai departe peste cîmpii, pe firul văilor, oprindu-ne tocmai în Cîmpia Turzii. Ne-a invitat pionierul Cîmpianu Nicolae de la Școala generală de 8 ani din localitate. Școala era cufundată într-o liniște meditativă, cu ferestrele larg deschise spre soare.

Copiii de aci s-au deprins nu numai să admire frumosul, dar și să-l crească. Din proprie inițiativă au propus să înfrumusețeze și mai mult curtea școlii. Și așa au făcut. Au plantat trandafiri și brazi argintii, iar aleile le-au presărat cu pietriș. S-au angajat să păstreze cu grijă totul, să-și arate și prin aceasta mulțumirea lor față de partid, față de patrie. Și se țin de cuvînt.

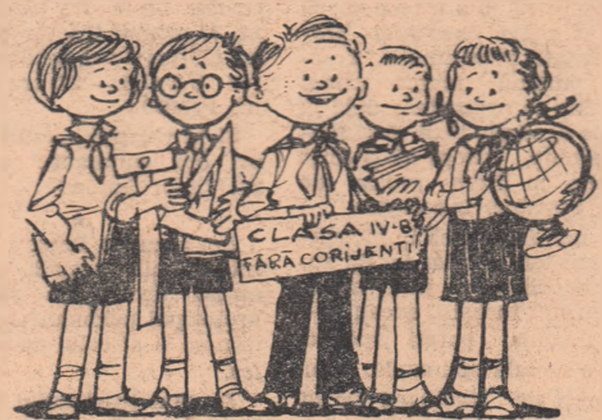
NICOLAE BULGARU

Poșta activului pionieresc

Cum lucrează un președinte de grupă cu ajutoarele sale

L-am cunoscut zilele acestea de început de primăvară pe Dinu, președintele grupei nr. 2 din Școala medie nr. 2 din Ploiești. Cu Dinu, firul discuțiilor se țese repede. Dinu Dan Florin, elev în clasa a IV-a B, în catalog are numai o medie de 9, în rest, numai 10. Ca președinte? Se complică situația. Și are toate motivele să nu-i pară ușoară această sarcină de răspundere.

A auzit el încă de la adunarea de alegeri, că ea include înainte de toate creșterea autorității grupei, crearea unei opinii a colectivului. Ce mai! Dacă ești președinte, să fii! De încurcat, mulți știu să încurce treburile. De aceea s-a hotărît s-o întrebe întîi și întîi pe tovarășa instructoare. Zis și făcut. În aceeași zi, Dinu află că trebuie să ceară sprijinul locțiitoarei sale și al celorlalte ajutoare în organizarea tuturor activităților grupei.

★

A trecut o zi, două, trei... o săptămînă.

— Ce-i, Dinule?...

— Ce zici, Cătălina (Vasilescu Cătălina este locțiitoarea președintelui de grupă), clasa noastră ar putea fi o clasă fără corigenți?

— Păi... știu și eu... la noi în clasă...

Au pornit la acțiune. Nu singură, i s-au mai alăturat și alte pioniere destoinice ca: Alexe Florica și Constantinescu Doina. I-au spus și tovarășei învățătoare. Vorba cîntecului: „Ca nimeni să nu stea pe loc / Cu toții dăm ajutor, / O notă bună-n catalog / E fala tuturor..."

Da! În catalog, în dreptul numelui Alexandrei (Grămadă Alexandra nu este încă pionieră, dar va fi, ne spune cu convingere tot Cătălina) locul notelor mici a fost luat de note de la 7 în sus. Îndrumată îndeaproape, ea a înțeles rostul învățăturii.

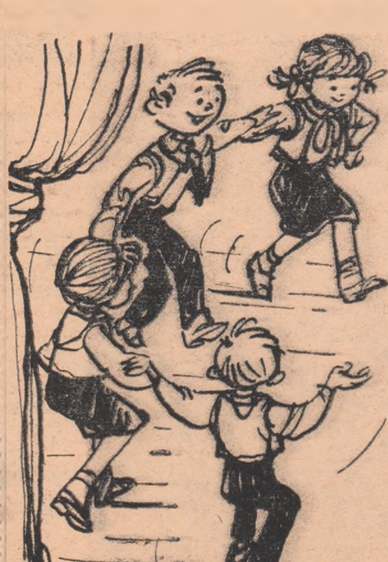
Firește, e fala tuturor: clasa a IV-a B e grupă fără corigenți.

★

...Ce-ar fi dacă... Doar, Adrian este unul din ajutoarele mele.

— Ia stai, aeromodelistule! (Rusu Adrian este și membru al cercului de aeromodele de la Casa pionierilor). Știi tu, că strada mea poartă numele lui Aurel Vlaicu?

— Nu zău... Phii, ce idee! Președinte, am o idee, dar acum mă grăbesc, o să ți-o spun altădată...

Prin căpșorul lui Adrian trecuse o bună idee. Cine din grupă ar putea mai bine decît el să povestească într-o adunare despre Aurel Vlaicu, prim pionier al aviației romîne? Nici chiar președintele, cu toate că locuiește pe strada Aurel Vlaicu.

★

...Ajutoare ca Constantinescu Doina să tot ai! În cîteva zile, învăță toată grupa să joace un nou dans popular. Și ce dansuri! Nu este serbare școlară ca echipa lor să nu apară pe scenă.

În grupă există multe alte activități și acțiuni interesante. Și pionierii numiți ca ajutoare ale președintelui de grupă sînt în frunte. Vasilescu Cătălina se ocupă de organizarea unei vizite la muzeul „Ioan Luca Caragiale", Rusu Adrian de o întîlnire sportivă cu celelalte grupe din cadrul detașamentelor. Constantinescu Doina de înfrumusețarea clasei. Atît președintele de grupă cît și ajutoarele sale, atrag pe toți pionierii din grupă la organizarea fiecărei activități. Căci numai lucrînd astfel, activitatea în grupă poate fi bogată, plăcută, educativă.

Așa gîndește Dinu și nu se înșală.

Și nici eu cînd zic: Dinu și ajutoarele sale sînt pionieri de ispravă.

ANA GHEȚEA

VASILESCU MARIANA cl. a VI-a B, Școala medie „Ștefan Plavăț" — Orșova.

GRECU PETRE cl. a VI-a, Școala de 8 ani din comuna Cerbăl, raionul Hunedoara.

ISTRATE LILIANA cl. a VI-a, Școala medie nr. 1 — Vaslui.

PARASCUȚA DUMITRU cl. a VII-a, comuna Vîrful Cîmpului, raionul Dorohoi.

CARBAN ADRIANA cl. a VII-a, Școala medie — Victoria.

BONCU I. SIMION cl. a VII-a, Școala de 8 ani nr. 2 — Breaza, raionul Cîmpina.

Purtători ai distincției pionierești

U-650 Biografie

Victor Oprea se dă la o parte din fața porților uriașe, ca de cetate, deschise larg :

— Cît de mîndru te-ai făcut ! Hai, treci, voinicule ! îl mîngîie cu palma aspră.

De fiecare dată cînd îi vede chipul cu strălucire de jeratic, îl încearcă aceeași emoție de demult : din clipa cînd voinicul acesta, ca din legendă, pornise pentru prima dată în lume...

Orașul de la poalele Tîmpei se adunase parcă tot, în dimineața aceea de 1 Mai 1947, de-a lungul străzilor. Cîte-un copil ridicat pe umărul tatălui, lăsa să-i scape din mînă balonașul colorat, se sălta nerăbdător, cu mîna dusă deasupra ochilor, dornic să-l privească primul.

Deodată, cîntecele amuțiră.

— Se aude duduind !

— Uite-l !

Bucuria era unanimă. Prin fața lor, în fruntea coloanelor, își făcea apariția un oaspete necunoscut, așteptat cu emoție : primul tractor romînesc. I.A.R.-22 !

Și sus, la volan, cu privirea înainte, el, comunistul Victor Oprea.

Fața omului de pe tractor era inundată de lumină. Bucuria era cu atît mai mare, cu cît meșterul Victor Oprea, vechi muncitor în uzină, fusese părtaș la toate frămîntările colectivului pentru a da viață tractorului, lucrase zi și noapte, alături de tovarășii săi, înfruntînd greutățile. Și nu fusese de loc ușor !

Cînd au pornit, sub conducerea comuniștilor, să făurească prototipul primului tractor romînesc, în 1946, pe locurile unde se înalță azi renumita uzină de tractoare din Brașov, rănile războiului erau încă vizibile. Unele din piesele primului tractor au trebuit să fie turnate sub cerul liber — atelierele fostei uzine de avioane I.A.R., care de altfel nu mai funcționa decît ca o secție de montaj, erau în mare parte sfîrtecate de exploziile bombelor.

— Să reconstruim uzina, să făurim tractoare ! hotărîseră comuniștii, muncitorii. Și hotărîrea lor era de neclintit.

Urmînd indicația partidului, constructorii au pornit bătălia. Vechile hale ale uzinei au fost reclădite ; ia naștere o nouă secție, care nu exista — turnătoria de fontă. Uzina se modernizează tot mai mult, iar în același an, în care Victor Oprea are fericirea să urce la volanul primului tractor romînesc, se trece la organizarea fabricației de mare serie. Ziarele și posturile de radio capitaliste, care afirmau pînă atunci că „tractorul romînesc e o utopie și că nu-și va putea duce nici propria-i greutate" au amuțit. Tractorul purtînd marca uzinei brașovene se prezentase deja la post, pe ogoarele țării. Deși modest la chip, începe să-și scrie biografia cu litere groase de brazde reavăne, înnoitoare.

Dar, ne aflăm încă la începuturile existenței sale. An de an, constructorii aveau să-l înzestreze cu noi însușiri, aveau să-i dea nu numai puteri sporite, dar și o croială mai suplă. Apar noi tipuri de tractoare. De la primul tractor, care pornise sub privirile uimite ale constructorilor ce-i acoperiră în urale păcăniturile zvîcnind ca o inimă vie, se ajunge la U.T.O.S.-2... U.T.O.S.-22... la U.T.O.S.-27 — tractor modern, cu pornire electrică...

Trec ani de muncă înflăcărați și iată că asistăm la un alt moment emoționant.

...Era tot într-o zi de 1 Mai, în anul 1962. Prin fața tribunei oficiale trece coloana harnicilor constructori de tractoare. Ei raportează partidului și guvernului în această zi cu lumină abundentă, sărbătorească, că au fabricat o sută de mii de tractoare !

Cei prezenți la acest eveniment au trăit clipe de neuitat : iată, pe covorul de flori de cîmp așternut dinainte, „bătrînul" tractor I.A.R.—22, tractorul cu nr. 1, primul tractor romînesc ; iar alături de el, modernul tractor U.T.O.S. — 27, tractorul cu nr. 100 000 !

Și la volanul acestui tractor, un om cunoscut : constructorul Victor Oprea !

★

Am văzut la Brașov, reținute într-o hală specială, ca documente de istorie victorioasă, prototipul primului tractor romînesc și al celui de-al 100 000-lea.

Drumul tractorului în ascensiune mă duce direct la secția de montaj, pe care o conduce maistrul Victor Oprea.

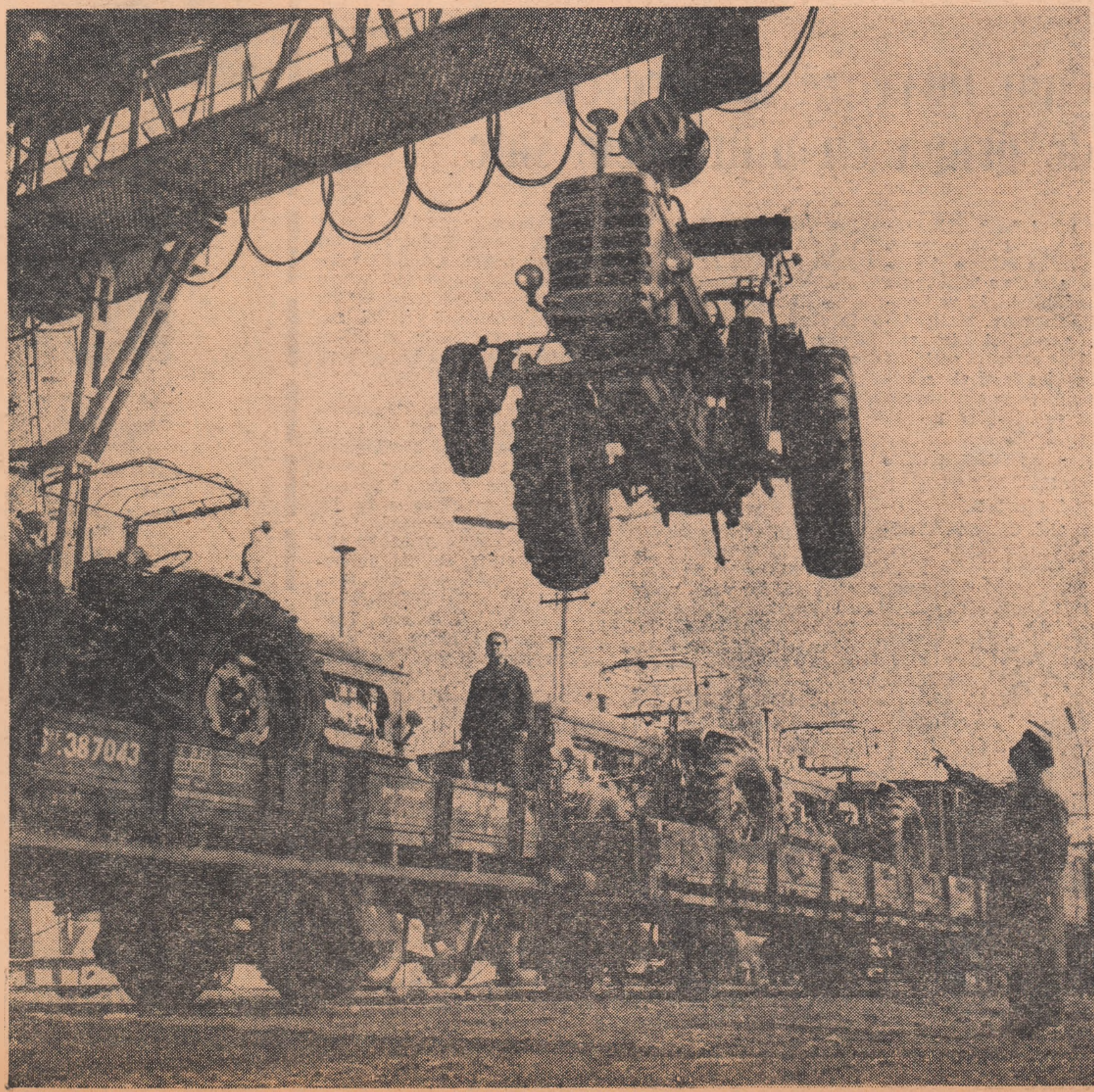
Pe porțile înalte ca de cetate, tocmai ieșea un nou tractor, în strălucire de purpură, unul dintre cele mai moderne tipuri de tractor ; Universal-650. Din urmă, pe banda de montaj automatizată, din mîinile făurarilor Gheorghe Ștefan, Victor Oprea, Gheorghe Stoian, ieșeau alte zeci și zeci... Universal-650, tractor romînesc făurit după cerințele înaintate ale tehnicii mondiale, apreciat nu numai la noi, dar și în numeroase alte țări, unde îl exportăm și unde poartă cu succes faima constructorilor de tractoare de la Brașav.

Dacă ar fi să-i completeze biografia acestui VOINIC, cum îi place maistrului să-i zică, fără îndoială că n-ar scăpa din vedere să adauge la voinicie și alte atribute : suplețe, pornire automată, prin simpla apăsare pe un buton ! Destinația ? Universală — cum ni-l prezintă și numele. Pe U-650 îl poți întîlni pe întinsul ogoarelor ca și în exploatările forestiere, pe șantierele de construcții ca și printre siluetele de argint ale schelelor petroliere.

Directivele Congresului al III-lea al partidului au constituit și constituie izvorul unor noi victorii și în producția de tractoare. Numai în primele luni ale anului în curs, agricultura socialistă a primit mii de tractoare U-650, precum și *primele tractoare U-651*, cu dublă tracțiune, intrate în producție de serie la uzina din Brașov.

Așadar, prezicerile „ursitoarelor" din anii cînd el se năștea la umbra zidurilor năruite de bombe, n-au avut efect. Voinicul cu platoșă de oțel și chivără roșie a crescut — cum s-ar zice — într-un an, cît în șapte ! Cine i-au dat putere să crească astfel, nestăvilit ? Partidul, muncitorii, vrednicii constructori de tractoare din vechiul și totodată tînărul oraș de la poalele Tîmpei !

AL. DINU IFRIM

La rampa de încărcare — un nou lot de tractoare „Universal — 650", destinate agriculturii socialiste.

1 Mai

în țară...

La Hunedoara — *cetatea fontei și a oțelului, la* Craiova — *inima mereu întinerită a Olteniei, în orașul tractorului romînesc* — Brașov, *la* Tg. Mureș *și la* Onești, *la* Cluj *și la* Galați — *pretutindeni pe plaiurile țării oamenii muncii au sărbătorit cu cîntec și bucurie măreața zi a solidarității internaționale a celor ce muncesc, 1 Mai.*

Însuflețiți de nobilul scop al desăvîrșirii construirii socialismului, clasa noastră muncitoare, țărănimea colectivistă, întregul nostru popor a ținut ca, de 1 Mai, să facă o nouă trecere în revistă a succeselor obținute, o nouă manifestare a forței creatoare. Pe piepturile multora dintre demonstranți sclipesc ordine și medalii precum și distincția de fruntaș în întrecerea socialistă. Portretele multora sînt purtate de tovarășii lor — semn al prețuirii pentru rezultatele lor deosebite în muncă. Pretutindeni — chipuri vesele, bucuroase de oameni liberi, stăpîni pe munca și, deci, pe soarta lor, chipurile celor care formează poporul nostru harnic și muncitor, strîns unit în jurul partidului și guvernului, gata să poarte patria pe treptele unei și mai înalte străluciri.

...și peste hotare

În toate țările socialiste, 1 Mai a fost sărbătorit sub semnul unor noi succese dobîndite în construirea unei vieți fericite, în întărirea economiilor naționale, în creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Și în alte țări ale lumii au avut loc mitinguri și serbări ale oamenilor muncii în cinstea zilei solidarității internaționale a celor ce muncesc.

În Italia, Austria, Japonia, Republica Unită Tanganica și Zanzibar, în Australia, Berlinul Occidental, Birmania și Costa Rica, în Finlanda, Franța, Ghana, India și Olanda — pretutindeni, cei ce muncesc au demonstrat pentru pace și prietenie între popoare, pentru solidaritatea muncitorească, pentru o viață mai bună.

În Spania și în Portugalia poliția celor doi dictatori — Franco și Salazar — au căutat să împiedice mitingurile muncitorești prin arestări masive și brutalități. Dar și în aceste țări, înfruntînd prigoana poliției fasciste, oamenii muncii au manifestat sub semnul unor lozinci de luptă ca : „Libertate !", „Vrem libertăți sindicale !", „Amnistie !", „Pace, și pîine, și libertate !"

9 MAI

Ziua proclamării independenţei de stat a Romîniei şi Ziua victoriei asupra fascismului hitlerist

9 Mai 1877, 9 Mai 1945. Două file din calendar, două evenimente înscrise cu slove de aur în istoria luptei poporului nostru pentru independenţă naţională, pentru progres social, pentru pace.

De-a lungul veacurilor, poporul romîn a purtat nenumărate bătălii pentru scuturarea jugului otoman. La Rovine sau Podul Înalt, la Războieni sau Călugăreni, oştenii romîni şi-au vărsat nu o dată sîngele în lupta cu asupritorii străini, năzuind spre o viaţă mai bună, mai dreaptă. Dar abia în 1877 îndelungata luptă a maselor populare pentru a scăpa de robia turcească a fost încununată de succes. În primăvara anului 1877, dorobanţii, roşiorii şi călăraşii romîni, alături de ostaşii ruşi şi de voluntarii bulgari, au înfrînt pentru totdeauna armatele turceşti. În acea zi memorabilă de 9 mai 1877, Mihail Kogălniceanu, pe atunci ministru de externe al Romîniei, spunea în şedinţa parlamentului: „Sîntem independenţi, sîntem o naţiune de sine stătătoare".

Dar vărsîndu-şi sîngele pe cîmpul de luptă şi cîştigînd războiul drept, de independenţă naţională, masele populare sperau că viaţa lor va fi alta, că vor primi pămînt, drepturi şi libertăţi cetăţeneşti. Dar nu a fost aşa. Burghezia şi moşierimea, în frunte cu monarhia, au trădat interesele naţionale, au vîndut capitaliştilor din occident bogăţiile ţării, iar aspiraţiile maselor muncitoare spre libertate şi progres social au fost înăbuşite în sînge. În locul jugului turcesc, pe umerii oamenilor muncii din Romînia apăsa de data aceasta jugul monopolurilor occidentale, iar mai tîrziu şi jugul robiei fasciste. Dar masele muncitoare n-au încetat lupta împotriva asupritorilor. Iar o dată cu crearea Partidului Comunist din Romînia, lupta maselor populare, în frunte cu clasa muncitoare, a îmbrăcat forme tot mai înalte, culminînd cu insurecţia armată din august 1944, care a adus ţării adevărata, reala independenţă naţională. Romînia a fost eliberată din robia fascistă, iar puterea politică a trecut în mîinile poporului muncitor. În focul revoluţiei populare, forţele patriotice naţionale au doborît guvernul de dictatură fascistă, iar armata romînă, sprijinită de întregul popor, s-a alăturat războiului antihitlerist, luptînd eroic, alături de Armata sovietică, pentru izgonirea hitleriştilor de pe teritoriul ţării, iar apoi, dincolo de graniţele ţării, pînă la zdrobirea definitivă a Germaniei fasciste.

Încununarea acestei lupte a fost la 9 mai 1945.

Liniştea dinaintea furtunii

Noapte adîncă şi neagră. Din slăvi picură fără încetare stropi grei şi reci de ploaie. Vlăguiţi de trudă şi foame, soldaţii stau în tranşeele pline de noroi şi sînge, cu mîinile încleştate pe arme, şi aşteaptă semnalul de atac. Din cînd în cînd, în depărtări, se aude mugetul cîte unui tun. Încolo, linişte. Liniştea dinaintea furtunii. Undeva, la marginea flancului, sublocotenentul Dumitru Lemnea îşi îmbărbătează soldaţii, şoptindu-le: — Încă o dată, flăcăi!... Pentru libertatea noastră, băieţi!

Şi porniră a patra oară la atac, într-o tăcere înfricoşătoare. Cînd ajunseră la parapet, se dezlănţui furtuna. Tunurile, mitralierele, puştile, revolverele bubuiră năprasnic, trimiţînd spre turcii cuibăriţi în redută un foc nimicitor. Iar cînd cartuşele s-au terminat, puştile s-au transformat în buzdugane. Iar cînd puştile s-au rupt, le-au luat locul pumnii. Dimineaţa, deasupra redutei Griviţa, fîlfîia drapelul romînesc. Iar acolo, sub faldurile drapelului, se afla şi trupul voluntarului Dumitru Lemnea, căzut eroic în lupta pentru independenţa patriei.

Ostaşul erou, Eftimie Croitoru

Era într-o zi de noiembrie a anului 1944. O zi mohorîtă de toamnă, ploioasă, ceţoasă. Podul peste rîul Tisa fusese terminat. Pe el se scurgeau într-un şuvoi neîntrerupt spre linia întîia coloane de trupe şi blindate. Dîndu-şi seama de importanţa strategică a podului, nemţii voiau să-l distrugă cu orice preţ. Dar nici bombardamentele de artilerie, nici bombardamentele de aviaţie nu şi-au atins ţinta. Podul continua să reziste. Atunci, fasciştii au recurs la şiretlicuri. Ei lansau pe apă buturugi, stîlpi de telegraf, mine crezînd că doar, doar vor izbuti să distrugă podul. Pontonierii erau însă la datorie. Printre aceştia se afla şi Eftimie Croitoru. Deodată, printre rădăcinile pe care rîul le tîra spre pod, el observă un obiect albicios. Era o mină. În cîteva clipe, îşi închipui dezastrul ce se apropia. Sutele de ostaşi aflaţi pe pod, tehnica de luptă ar fi pierit în apele învolburate. Dar nu numai atît. Distrugerea podului ar fi însemnat ca trupele din linia întîia să nu primească ajutor la timp, ar fi însemnat ca fasciştii să mai reziste încă în bîrlogul lor şi astfel să pricinuiască oamenilor alte şi alte nenorociri. Ori el, soldatul Eftimie Croitoru, nu voia să se întîmple aşa ceva. Şi atunci luă o hotărîre eroică. Ridică cangea şi lovi mina cu toată puterea. Explozia zgudui văzduhul. Mina se prefăcu în mii de bucăţele, mai înainte ca să ajungă la pod. O dată cu distrugerea minei căzu eroic, sfîrtecat de schije, şi ostaşul romîn Eftimie Croitoru. Podul rămăsese însă întreg. Trupele sovietice şi romîne îşi continuau mai departe marşul lor victorios, pentru a zdrobi cît mai repede şi definitiv fiara fascistă, aşa cum dorise şi ostaşul erou, Eftimie Croitoru.

Cauza pentru care atîţia fii ai poporului nostru şi-au jertfit viaţa, a biruit definitiv. Independenţa şi suveranitatea patriei constituie astăzi o realitate luminoasă. În cei aproape 20 de ani care s-au scurs de la victoria insurecţiei armate, oamenii muncii din patria noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, au obţinut victorii remarcabile în lupta pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste. Republica Populară Romînă a devenit astăzi o ţară industrială înaintată, produsele industriale romîneşti bucurîndu-se de mare prestigiu pe piaţa mondială. De la un capăt la altul al ţării, agricultura socialistă se dezvoltă în ritm susţinut, producţia agricolă vegetală şi animală sporeşte de la un an la altul. Ştiinţa şi cultura, în plină înflorire, au fost puse la îndemîna maselor largi. Promovînd cu consecvenţă politica sa de pace, Republica Populară Romînă întăreşte necontenit prietenia cu ţările lagărului socialist, dezvoltă şi lărgeşte relaţiile economice şi culturale cu toate ţările, aduce o contribuţie activă la lupta pentru slăbirea încordării internaţionale, pentru menţinerea păcii pe pămînt.

Sărbătoarea tinereţii

Dimineaţă luminoasă, limpede de mai. E ziua tineretului, e sărbătoarea cîntecului şi a jocului, e sărbătoarea poeziei şi a veseliei, e sărbătoarea tinereţii şi a primăverii. În această zi de mai, de la un capăt la altul al ţării, în parcuri şi pe estrade, la casele de cultură şi pe stadioane şi-au dat întîlnire cîntecul şi poezia, jocul, sportul, veselia. Să pornim împreună, cititorule, pe meleagurile patriei, în această frumoasă zi de mai, ca oaspeţi la sărbătoarea tinereţii.

Chiar din primele ore ale dimineţii, Galaţiul, purtînd vestminte de sărbătoare, freamătă de veselie şi voie bună. Peste 20 000 de tineri au inundat străzile, parcurile, terenurile de sport. Tinerii constructori ai Combinatului siderurgic, din întreprinderile şi instituţiile oraşului, studenţii, elevii, tinerii colectivişti se întrec în cîntec şi joc, participă la pasionate întreceri sportive, dovedind şi cu acest prilej, ca şi în producţie sau la învăţătură, hărnicie, măiestrie, talent. La Ploieşti, alte mii de tineri şi tinere au ţinut să fie prezenţi la marea lor sărbătoare. Iată cîteva mii dintre ei urmărind cu interes, pe stadionul „Petrolul", evoluţia celor 500 de gimnaşti de la Şcoala medie mixtă nr. 2, demonstraţiile de haltere, lupte libere, scrimă, fotbal, iar apoi, bogatul program artistic susţinut de sute de artişti amatori. La Craiova, ca şi la Baia Mare, la Piteşti ca şi la Hunedoara, peste tot ne întîmpină voia bună, veselia, entuziasmul tineresc. Alături de utemişti şi tineri, la sărbătoarea tinereţii participă şi fraţii lor mai mici, pionierii şi şcolarii. Timp de cîteva ore, scena Casei de cultură a tineretului din Iaşi găzduieşte un concurs cultural-artistic la care, peste 1 400 de pionieri şi şcolari, slăvesc în cîntec şi joc patria, partidul, viaţa lor fericită de astăzi. „La Tg. Mureş, alţi 2 000 de pionieri şi şcolari au urcat pe scenă. Iată-i pe cei 24 de dansatori de la Şcoala generală de opt ani din Băiţa, raionul Reghin. Costumele lor frumoase, dansul sprinten, vioi, intitulat „La culesul viilor în G.A.C.", stîrneşte în rîndul tinerilor spectatori îndelungi ropote de aplauze. Şi iată-ne acum în Bucureşti. Ca în toate oraşele şi satele patriei, şi aici, Ziua tineretului este sărbătorită cu deosebit entuziasm. Unde să poposim, ce să admirăm mai întîi? Căci peste tot, în grădini şi parcuri, pe stadioane şi baze sportive, se desfăşoară concursuri şi întreceri care de care mai interesante. Să ne oprim pentru cîteva minute în parcul Herăstrău. Aici, se întrec în 40 de probe nautice, cei mai buni canotori ai cluburilor bucureştene. Tot aici, cei mai tineri sportivi ai Capitalei — copiii — îşi dispută titlul de campioni la ... trotinete şi triciclete. Dar să mergem şi în pădurea Băneasa, în pădurea Andronache sau în pădurea Mogoşoaia, unde alte zeci de mii de tineri bucureşteni participă la tradiţionalele serbări cîmpeneşti, ori pe estradele din parcuri şi teatrele de vară, unde are loc sărbătoarea cîntecului şi jocului. Iată-ne, aşadar, în pădurea Mogoşoaia. Sute de tineri şi tinere de la „Griviţa Roşie", „Semănătoarea", „Electrofar", de la G.A.S. şi G.A.C. Mogoşoaia, sărbătoresc împreună ziua lor, Ziua tineretului. Tinerii cîntă, dansează, participă la concursuri de muzică şi poezie. Ne e greu să ne despărţim de ei. Şi totuşi, trebuie, căci într-un alt colţ al Capitalei, la Casa de cultură a tineretului „16 Februarie" (ca în zeci de alte Case de cultură din Bucureşti şi din ţară), ne aşteaptă carnavalul tineretului. Şi din nou, iată-ne în vîrtejul dansului, cîntînd, participînd la concursuri de dans şi poezie, la parada costumelor, la jocuri distractive.

Manifestîndu-şi recunoştinţa pentru viaţa minunată pe care o trăieşte, mulţumită grijii partidului, tînăra generaţie a patriei a sărbătorit cu deosebit entuziasm ziua de 2 Mai, Ziua tineretului din R.P.R.

TRADIŢII PIONIEREŞTI:

Concursul cultural-artistic

CU PRIMĂVARA LA CONCURS

Primăvara şi cîntecul, luminile lui 23 August, care au strălucit aproape în fiecare text de brigadă, au ţinut tovărăşie micilor artişti amatori la faza pe Capitală a concursului cultural artistic al pionierilor şi şcolarilor, de dimineaţă pînă seara, tîrziu.

O ridicare de cortină... Iată un montaj literar muzical „Pe drumul celor 20 de ani de la eliberare" prezentat de pionierii Şcolii generale de 8 ani nr. 47 din raionul 23 August. Scena e invadată de drapele roşii şi tricolore, de sunetul trompetelor, de răpăitul tobelor. Solemnitatea momentului e imprimată prin cîntecele despre partid, despre socialismul biruitor, despre patrie: „Mă-nalţ în piscul frumuseţii tale / Te laud şi te apăr şi te cînt / ...„Solemnitatea momentelor e imprimată şi de zecile de mîini ale pionierilor ridicate în semn de salut, salutul lor pionieresc adus vieţii noi.

O altă ridicare de cortină... Apar pionierii Şcolii generale de 8 ani nr. 78 din raionul Tudor Vladimirescu, cu brigada artistică de agitaţie „E zi de sărbătoare". O zi a izbînzii, a notelor bune, a tuturor succeselor repurtate în şcoală, succese prin care pionierii îşi manifestă dragostea lor faţă de partid. Îmbinarea reuşită a textului brigăzii cu o parte filmată a acţiunilor pionereşti, i-au dat o notă în plus de originalitate.

De o apreciere deosebită s-au bucurat brigăzile artistice de agitaţie prezentate de pionierii Şcolilor generale de 8 ani nr. 121 din raionul Nicolae Bălcescu şi nr 165 din raionul 16 Februarie. De asemenea, pionierii Şcolii generale de 8 ani nr. 146, cu corul vorbit „Oratoriul primăverii" de Eugen Jebeleanu.

Vioiciune, tinereţe, ritmicitate şi multă, multă primăvară în glasurile copiilor, în costumaţie, în gesturile lor.

MARTA CUIBUŞ

Scrisoare deschisă

SĂ VORBIM PUŢIN DESPRE MODESTIE

Cu tine vrem să vorbim, Lenuţo! Cu tine, pioniera Marin Elena, elevă fruntaşă a clasei a VII-a de la Şcoala generală de 8 ani din comuna Afumaţi.

Participaseşi cu succes la concursul cultural-artistic al pionierilor şi şcolarilor. Apreciindu-ţi talentul vocal — se zice că ai o voce foarte frumoasă — conducătorii brigăzii artistice au cerut şcolii îngăduinţa să reprezinţi comuna la concursul brigăzilor artistice — deşi nu eşti decît elevă în clasa a VII-a. Fiindcă eşti elevă fruntaşă, şcoala a aprobat această cerere.

Iată şi ziua concursului. Programul începuse, toţi membrii brigăzii artistice îşi aşteptau rîndul să intre în scenă, numai tu, tu nu erai nicăieri.

Plecaseşi acasă, părăsind îmbufnată brigada şi ameninţînd, prin lipsa ta, reuşita generală a programului. Motivul? De necrezut! Te-ai supărat că nu ţi s-a dat ţie costumul naţional cel albastru, care-ţi venea (după părerea ta) cel mai bine. „Nu vor să-mi dea costumul preferat? Nu cînt!" te-ai gîndit atunci, şi-ai plecat acasă cu un aer de mică „vedetă de cinema".

Mai mult, trimiţîndu-se de trei ori după tine să te întorci la concurs, ai refuzat cu îndărătnicie. „Nu şi nu!". Te-ai lăsat înduplecată abia de o a treia „delegaţie" şi de insistenţele tovarăşei directoare adjuncte.

Pînă la urmă, ai cîntat... Şi ai fost foarte aplaudată... Pentru că ai talent! Un talent pe care cei mari l-au remarcat şi pe care vor să te ajute să-l cultivi.

Care a fost prima ta atitudine faţă de această părintească grijă? O reacţie de mică „vedetă", capricioasă, lipsită de orice modestie.

Ori, să ştii, Lenuţo, unei pioniere i se cere o altfel de comportare. Şi pe urmă, drumurile artei, poate mai mult decît orice alte domenii, îţi cer să fii înarmată cu multă şi înţeleaptă modestie. Chiar de la primii paşi...

MARIUS POP

EMOŢII, TALENT ŞI MĂIESTRIE

O duminică întreagă, de dimineaţă pînă seara tîrziu, scena teatrului „Al. Davilla" din Piteşti a cunoscut emoţia, măiestria şi talentul celor mai mici interpreţi: pionierii. Veniţi din toate raioanele regiunii Argeş la concursul cultural artistic, aceşti copii au demonstrat cald şi cu convingere că sînt iubitori ai folclorului nostru, că trăiesc într-o ţară liberă şi fericită.

Pionierul Jianu Constantin de la Şcoala de 8 ani, comuna Vaideeni, raionul Horezu ne purta, cu fluierul lui, pe undele melancolice ale unei doine vechi; pionierii din Cernişoara, cu iile înflorate, au cuprins sala într-un vîrtej de hore şi sîrbe, săltate, viguroase.

Şi în aplauzele furtunoase ale copiilor cortina s-a lăsat. Un moment de linişte şi apoi, deodată, ordinea, repertoriul bogat al corului Şcolii medii nr. 1 din Piteşti atrag atenţia.

Versurile sînt emoţionante:

„Nu-i cinste mai mare
Şi dor mai aprins
Decît să urmăm al tău steag,
Partid al luminii, partid
neînvins,
Părinte-al copiilor, patriei drag"

Brigada artistică de agitaţie şi echipa de dansuri a Şcolii de 8 ani din cartierul Ceair-Piteşti au prezentat texte frumoase, satirizîndu-i pe „eroii şcolii", melodii vioaie şi cunoscute şi dansuri populare stilizate.

Cîteva minute — cît a durat apariţia formaţiei de căluşari a băieţilor din Optaşi — pe scenă s-a auzit o vioară, apoi freamătul căluşarilor, zurgălăilor şi bastoanelor lor. Şi toată lumea a răsplătit din plin cu aplauze dansul foarte frumos executat, coloritul viu al costumelor şi mai ales felul în care s-au pregătit pentru concurs căluşarii din Optaşi.

Dan Leanca din Slatina ne-a făcut să trăim intens frumuseţea Baladei lui Ciprian Porumbescu.

Luminată puternic, scena se umple acum de unduirea cîntecului lui Aurel Giroveanu, „Prietenie, prietenie", pe care corul Casei de copii şcolari din Rîmnicu Vîlcea ni l-a prezentat ca pe o solie caldă a unei flori adevărate: prietenia.

Şcoala de 8 ani nr. 5 din Rîmnicu Vîlcea ne-a încîntat prin noutatea, prin bogăţia dansului popular, prin tot ceea ce au mai frumos dansurile noastre populare.

Surpriza concursului a constituit-o însă, pentru noi toţi, echipa de dansuri a Şcolii de 8 ani din comuna Berevoieşti, raionul Cîmpulung Muscel. O adevărată invazie de fote roşii şi ii albe, de pălăriuţe negre cu boruri mici, costume specifice celor de la munte. Cît despre dansurile lor, inimoşii din Berevoieşti ne-au făcut să-i aplaudăm îndelung, cu toată căldura inimii noastre, care, în acele momente iubea pe micii interpreţi pentru splendida lor dăruire în interpretarea dansurilor populare. Şi atunci le-am strigat din suflet: Bravo, copii!

Era de fapt bucuria pentru toţi participanţii la concurs, pentru măiestria cu care au prezentat, ore în şir, emoţia lor, măiestria şi talentul lor.

E. SKIBINSKY

Cele cinci dansatoare sînt toate eleve în clasa a III-a a Şcolii de 8 ani nr. 3 din Slatina. Şi, fie că era vorba de „Semianca", „Breaza" sau „Horă oltenească", ele, împreună cu băieţii din şcoala lor, s-au prezentat foarte frumos la concursul cultural-artistic.

Sus pe turnuri...

Dacă vreţi să cunoaşteţi realizările mereu sporite din patria noastră, priviţi cu multă atenţie în jurul vostru, oriunde vă aflaţi — la oraş sau la sat. Se construiesc noi blocuri pentru locuinţe muncitoreşti, au sosit maşini noi la gospodăria colectivă, un nou program cultural artistic la căminul cultural, o nouă şosea pavată, un nou releu pentru televiziune etc., etc. Înfloreşte patria noastră! Şi acest lucru se vede pretutindeni, dar parcă mai bine se vede pe un şantier. Hai să facem deci împreună o drumeţie pînă la Şantierul Combinatului Chimic din Tîrgu Mureş.

Iată! Aici, nu de multă vreme, s-au oprit cîteva maşini pe un cîmp gol. Au coborît din ele specialişti care au făcut măsurători, au însemnat ceva pe hîrtie şi pe teren şi au plecat. În urma lor au venit excavatoare cu maxilare puternice, macarale zvelte cu gît lung ca de girafă şi au intrat în funcţiune cofrajele glisante. Şi aşa au apărut în apropierea oraşului piloni giganţi, hale, turnuri de răcire, turnuri de granulare, coşuri pentru eliminarea fumului şi altele. Pe scurt, au început să se înalţe văzînd cu ochii, fabricile viitorului combinat, deocamdată brăzdat de la un capăt pînă la celălalt cu săpături pentru instalaţii electrice, instalaţii de apă, de abur şi de gaze.

Şi tot de la un capăt pînă la altul, întîlneşti, preocupaţi de o mie şi una de îndeletniciri specifice marilor şantiere, oameni în salopete şi cizme cauciucate. Şi meşteri care au adunat multă experienţă pe şantiere asemănătoare, şi tineretul care acum face prima oară cunoştinţă cu înălţimile turnurilor de granulare sau cu turnarea betonului la zece grade sub zero. Aici, cînd „bobocii" învaţă să ţină mistria, mai învaţă de la cei vîrstnici şi de la ceilalţi tineri cu mai multă experienţă, pe lîngă meserie, şi cum să preţuiască munca. Duminica, se ştie, se petrece tinereşte. Dar dacă mecanicul de întreţinere a observat că a survenit o defecţiune care pune în pericol transportul de aburi către staţia de transformare unde se turna betonul, şi a anunţat secretarul organizaţiei de bază U.T.M., de la secţia mecanizare, chiar dacă era duminică, în circa două ceasuri toţi utemiştii au fost prezenţi pe şantier.

Au plecat numai după ce pericolul a fost înlăturat. Şi bineînţeles că, în timpul liber, e plăcut să stai la club să joci o partidă de şah sau să priveşti la televizor un meci de fotbal din campionatul european. Dar dacă vîntul puternic răstoarnă stîlpii de la reţeaua electrică şi e ameninţată cu scurtcircuitarea staţia de transformare, atunci din nou, toţi utemiştii sînt prezenţi!

Într-o curte de gospodar bun nu găseşti nimic aruncat la întîmplare. Dar să vedem dacă acelaşi lucru se poate spune şi despre un şantier, chiar dacă e bine gospodărit. În ceea ce-i priveşte pe utemiştii din acest şantier, ei pot răspunde: Da!

Recuperarea materialului lemnos şi colectarea fierului vechi sînt preocupări permanente. Utemiştii de pe şantier au realizat 56 tone în loc de 46 tone fier vechi, cît a fost prevăzut în angajamentul lor.

La curăţenia şantierului au contribuit, de altfel şi utemiştii din oraş. Ei au făcut nivelări de teren, au astupat şanţurile în urma instalaţiilor, şi alte munci manuale.

Gheorghe Movilă — secretarul organizaţiei de bază de pe şantier nu insistă asupra acestor lucruri — „fireşti pentru utemiştii de pe şantier", dar cu o nuanţă de mîndrie (justificată) în glas arată şantierul întreg.

Iată, turnurile de răcire, de granulare, hala cu tot felul de maşini, bazinele de compresie şi precataliză, turnuri de degazare şi de purificarea gazelor, instalaţiile pentru producţie de apă, aburi şi gaze, instalaţiile exterioare — canalizări din beton, peste tot, alături de vîrstnicii, din a căror experienţă au împărtăşit, a lucrat şi a obţinut succese însemnate şi tineretul. Brigada de tubari cavalişti este fruntaşă în muncă pe 1963. Şi din această brigadă fac parte mulţi tineri. Aici pe şantier, numai în acest an au fost calificaţi 77 tineri în diferite meserii ca: mecanici de întreţinere utilaje, instalatori, sudori etc., iar pînă la 1 iunie vor mai fi calificaţi încă 144. Cum s-ar spune, se înalţă şi ei o dată cu turnurile.

Am privit sub această forfotă constructivă, printre construcţiile gata înălţate şi cele ce se înalţă acum, conductele de diferite dimensiuni şi le-am asemuit cu tuburile dintr-un uriaş orchestron a cărui melodie se va întrece cu a ciocîrliilor, acolo, peste întinderile gospodăriilor colective unde va ajunge — nu peste multă vreme, din produsele finite ale acestui combinat: azotatul de amoniu.

M. CALIN

SPORT

Pentru insigna de polisportiv

La Şcoala medie nr. 3 din Constanţa am stat de vorbă cu tovarăşa profesoară de educaţie fizică, Aurelia Istudor. în legătură cu pregătirea pionierilor pentru obţinerea insignei de polisportiv — condiţie prevăzută pentru obţinerea distincţiei pionierești — am aflat că :

— Gimnastica — proba de control — a fost trecută de toţi pionierii.

— Norma de flotări — de asemenea, trecută.

— Pentru alergările de viteză se fac intense pregătiri. Şi în foarte scurt timp şi această normă va fi trecută.

— Săriturile se vor trece şi ele pînă la 15 iunie. Inainte de aceasta, pe lîngă antrenamente, pionierii acestei școli amenajează singuri, o groapă de sărituri.

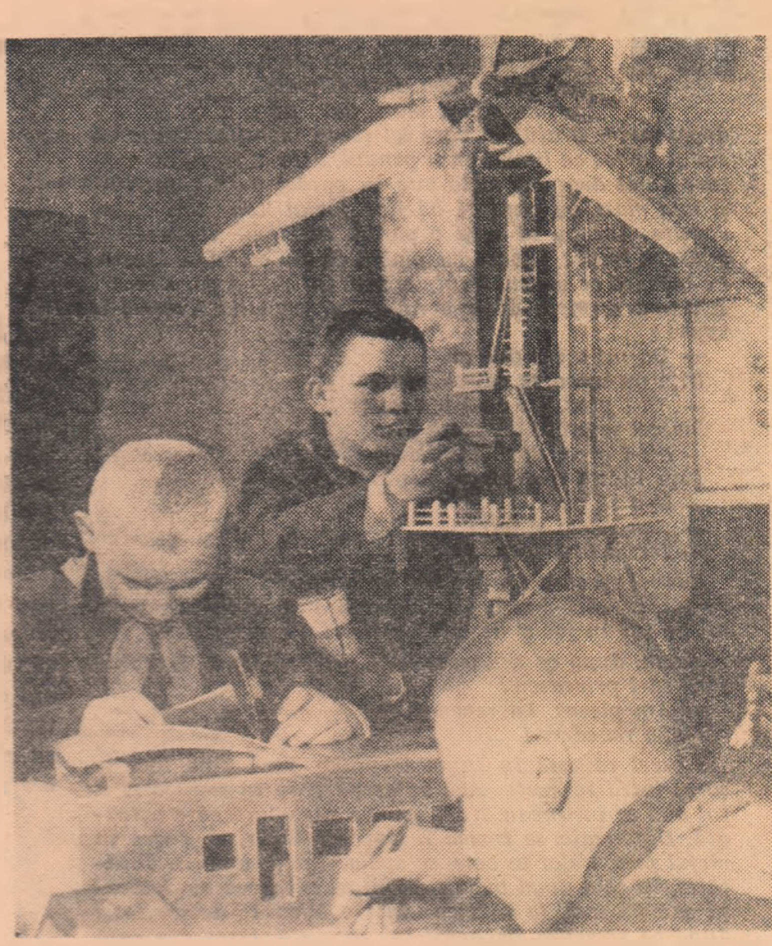
— De asemenea, se fac antrenamente pentru proba de 2 000 m cros. De cînd primăvara a venit mai serios, orele de educaţie fizică se fac afară, în curtea școlii.

Dintre iubitorii sportului de aici trebuie să amintim pe Radu Mimi, Tănase Sica, Nicolae Elena, Tănase Angela, Vlaicu Mioara, Sofronie Victoriţa, Gabriela Papasima, Buciu Dumitra, Iordănescu Nicuşor care, au trecut cele mai multe dintre probe, aşa încît drumul pînă la obţinerea insignei de polisportiv este foarte scurt.

Trebuie să mai consemnăm faptul că, la orele de educaţie fizică se învață semnalizarea cu fanioane, iar apoi, cînd toate semnele vor fi cunoscute, se vor organiza, în cadrul orelor, jocuri în care se va face verificarea cunoştinţelor.

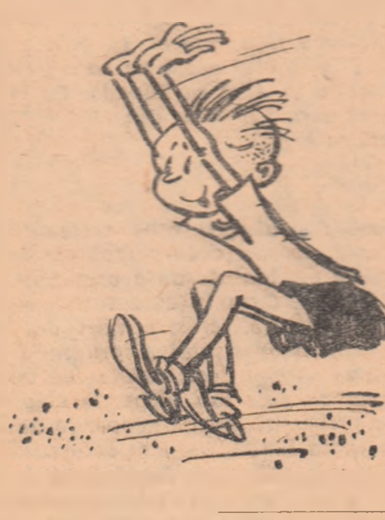
Aşadar, primăvara, munca susţinută de antrenamente va ajuta pionierilor de la Şcoala medie nr. 3 din Constanţa să obţină insigna de polisportiv. Şi o dată cu ea va fi îndeplinită încă o condiţie prevăzută pentru obţinerea distincţiei pionierești.

E. SKIBINSKI

La Casa pionierilor din Buzău : aspect de la cercul de mecanică.
Foto : GR. PREPELIŢA

Două speranțe

Din generaţia juniorilor de 15—16 ani — la sărituri în înălţime s-au remarcat doi dintre săritori : Sepci Andrei şi Şerban Ioan, care nu de mult s-au despărțit de cravata roșie.

Pe Sepci Andrei, elev în clasa a IX-a a Şcolii medii „Gheorghe Bariţiu", l-am cunoscut anul trecut cînd s-a întors de la tetratlonul pionierilor şi şcolarilor din Polonia. Era bucuros de performanţele înregistrate de el. De altfel, un ziar polonez sublinia : „Cel mai valoros atlet a fost, fără îndoială, Şepci Andrei. Dornic de zboruri cît mai înalte, luptînd cu multă ardoare, el a reuşit să-şi depăşească net adversarii. Intr-un stil simplu, dar de mare clasă, a sărit stacheta înălţată la 1,85 m. Medalia de aur cîştigată pe naţiuni o merită pe deplin".

De atunci, numele lui a devenit şi mai cunoscut. La concursul atletic din Oradea şi Bucureşti — rezervat generaţiei de 15—16 ani — Şepci Andrei a înregistrat un nou succes : a sărit 1,90 m !

Aceeaşi înălţime a sărit-o şi Şerban Ion, elev în clasa a IX-a a Şcolii medii „Mihail Eminescu" din Bucureşti. S-a îndrăgostit de acest sport cu patru ani în urmă. Concursurile atletice i-au adus de fiecare dată noi bucurii. Cînd a sărit 1,90 m, antrenorul Gheorghe Stănescu, bătîndu-l pe umeri, i-a spus : „Bravo, Şerbane ! Mă bucur poate mai mult decît tine".

Nu peste mult timp, Şerban va împlini 17 ani. Ar vrea sărbătoarea aceasta să coincidă cu alta : să treacă stacheta înălţată la 2 m ! Noi n-avem decît să-i urăm succes.

Performanţele înregistrate de aceşti doi săritori talentaţi, nu numai că i-au consacrat, dar ne convinge să-i socotim ca pe unele din speranțele acestui sport, care are nevoie tot atît de mult de adevărate „rachete" !

Ştiaţi că...

... anul 776 i.e.n., a însemnat prima menţiune oficială despre jocurile olimpice, cînd numele lui Korevos, învingător la alergări, a fost trecut pe Tabla de onoare ?

... jocurile olimpice începeau întotdeauna cu jurămîntul sportivilor (athletis) şi al arbitrilor (agonotheţi), după care urma parada prin faţa tribunelor a sportivilor împărţiţi pe cetăţi ? Ele se desfăşurau pe parcursul a şase zile.

... atunci cînd se întorceau în cetăţile de baştină, învingătorii la jocurile olimpice erau întîmpinaţi cu toate onorurile, şi în mod simbolic intrau în cetate printr-o spărtură făcută în zid ? Acest fapt voia să spună că, cu asemenea eroi, cetatea nici nu avea nevoie de ziduri. De asemenea, li se ridicau statui, numele le erau pomenite în legende şi cîntate în cîntecele populare.

... în timpul desfăşurării jocurilor olimpice se decreta „Pacea olimpică"? Asta însemna că pe timpul desfăşurării jocurilor, toate certurile şi luptele dintre cetăţile greceşti încetau.

Carnet cultural

Vă prezentăm pentru perioada 6 mai — 13 mai a.c. din emisiunile noastre de radio pentru pionieri.

În fiecare zi la 6,45 emisiunea „Salut voios de pionier".

MIERCURI 6 MAI 14,30 pr. I 29' — Roza vînturilor. **Din cuprins : în vizită la Staţiunea de cercetări biologice, geografice şi geologice de la Stejarul ; Rubrica : „Recunoaşteţi ţara ?" ; 20,30 pr. I 10'** — Noapte bună, copii : **„Hoaţa vîntului" de Luiza Vlădescu.**

JOI 7 MAI 9,30 pr. II 29' — Vreau să ştiu. **Din cuprins : Lavoisier — evocare radiofonică ; Agenda ştiinţifică a lunii mai (Reluare din 4.V.) ; 14,30 pr. I 29'** — Prietena noastră cartea : **pagini din opera lui Mihail Eminescu ; 20,30 pr. I 10'** — Noapte bună, copii : **„Pepik cel viteaz", povestire de Krista Bendova.**

VINERI 8 MAI 9,30 pr. II 29' — Radioracheta pionierilor **(Reluare din 5.V.) ; 14,30 pr. I 29'** — Emisiune de basme : **„Greuceanu" de Petre Ispirescu, adaptare radiofonică de Călin Gruia ; 20,30 pr. I 10'** — Noapte bună, copii : **„Flori de lumină", povestire de Alecu Popovici.**

SIMBĂTĂ 9 MAI 9,30 pr. II 29' — Roza vînturilor. **Din cuprins : în vizită la Staţiunea de cercetări biologice, geografice şi geologice de la Stejarul ; Rubrica : „Recunoaşteţi ţara ?" (Reluare din 6 V.) ; 14,30 pr. I 29'** — Prietenii lui Do-Re-Mi : **selecţiuni din lucrările muzicale pentru copii, scrise de compozitorii noştri ; 20,30 pr. II 10'** — Noapte bună, copii : **„Poveste cu un cireş" de Mioara Cremene.**

DUMINICĂ 10 MAI 8,00 pr. II 29' — Clubul voioşiei ; **8,30 pr. I 60'** — Teatru la microfon pentru copii : **„Ocolul pămîntului în 80 de zile", scenariu radiofonic după romanul cu acelaşi titlu de Jules Verne ; 8,50 29'** — Emisiunea pentru pionieri şi şcolari în limba germană. **(297, 261, 330, 4,38 m).**

LUNI 11 MAI 14,30 pr. I 29' — Vreau să ştiu. **Din cuprins : realizări ale ştiinţei şi tehnicii din ţara noastră ; Medalion : A. Saligny ; 20,30 pr. I 10'** — Noapte bună, copii : **E ceva ciudat ?", povestire de Mircea Sîntimbreanu.**

MARŢI 12 MAI 11,45 pr. I 15' — Radio Prichindel : **„Întîmplarea din pădure", scenarizare după povestea lui Rudyard Kippling ; 14,30 pr. I 29'** — Radioracheta pionierilor ; **20,30 pr. I. 10'** — Noapte bună, copii : **„Huan-Tul, poznaşul", poveste mexicană.**

MIERCURI 13 MAI 14,30 pr. I 29' — Roza vînturilor : **„Cu Căpitanul Uragan pe urmele lui Charles Darwin" ; 20,30 pr. I 10'** — Noapte bună, copii : **Două povestiri de Victor Sivetidis.**

Treptele

de Costache Anton

Mergeau alături tăcuţi. Riţa îşi ţinea servieta sub braţul sting şi se uita tot timpul în jos, de parcă i-ar fi fost teamă să nu se împiedice de ceva. Isoscel privea drept înainte, făcea paşi mari, dar avea grijă să n-o depăşească. Braţul în care îşi ţinea servieta oscila în sus şi în jos ca limba unui pendul. Strada largă cu case rare (mai degrabă nişte vile cu ogrăzi mari şi grădini şi mai mari, cu garduri de fier forjat sau din şipci vopsite) începu să urce o pantă. În locul trotuarului apărură trepte pavate cu piatră de rîu ca nişte terase. Pe măsură ce urcau, treptele erau tot mai dese. Riţa îşi schimbă servieta dintr-o mînă în cealaltă. Isoscel îi spuse:

— Dă-mi-o s-o duc eu.

Riţa nu întoarse capul. Zise:

— Nu-i grea. De ce s-o duci tu?

Isoscel se arătă de acord:

— Nu-i grea, dar treptele-s lunecoase. Să nu cazi...

Riţa înălţă din umeri nepăsătoare:

— N-o să cad.

— Aşa ziceai şi ieri...

— Ieri a fost altceva.

Isoscel rămase un pas mai în urmă. Pînă sus erau 96 de trepte. Într-o zi le număraseră de zece ori. De cinci ori de sus în jos şi de alte cinci ori de jos în sus.

Acum, după ce ajunseră sus, Riţa se opri. Îi spuse fără să-l privească:

— Am plecat. La revedere!

— La revedere!

Isoscel rămase în capul treptelor pînă cînd Melcuşorul intră în curte. Aici se despărţeau în fiecare zi şi tot aici se întîlneau. Nu-i spunea niciodată că o aştepta. Dimineaţa se trezea înaintea tuturor, se ducea în vîrful picioarelor la baie, se spăla, intra apoi în bucătărie, îşi tăia două bucăţi de pîine, le ungea cu dulceaţă sau cu unt, le învelea într-o bucată de hîrtie şi după ce strecura pachetul în servietă, ieşea din casă tot în vîrful picioarelor. Pînă în capul treptelor, dacă mergea pe jos, făcea trei sferturi de ceas.

Dimineţile de iarnă erau geroase; zăpada scîrţîia sub paşi, copacii erau încărcaţi de chiciură, oamenii mergeau grăbiţi, luminile pe stradă clipoceau somnoroase. (Se stingeau, abia cînd ajungea în apropierea treptelor.) Isoscel se strecura prin mulţime repede cu servieta sub braţ. Îi plăcea animaţia din zori. Toată lumea era grăbită, veselă, vorbăreaţă. Isoscel urmărea atent fizionomiile oamenilor; dimineaţa întîlnea tot felul de chipuri. Bătrîni cu ochelarii pe vîrful nasului, femei de la ţară îmbrobodite cu cîte trei şaluri, soldaţi, miliţieni, studenţi. Îi urmărea pe toţi atent. Asculta ce vorbesc, le urmărea gesturile, şi-şi zicea aproape de fiecare dată: Pe acesta trebuie să-l reţin. E de-o schiţă. În timpul recreaţiilor scotea caietul de schiţe şi recompunea totul din memorie. De multe ori făcea şi cîte opt-zece schiţe. Apăreau pe rînd ţărani cu coşuri de papură în mînă, cu scurte îmblănite, cu căciuli mari cît roata carului. Luminile pe stradă se stingeau la şapte şi jumătate. Uneori la ora asta, Isoscel se afla în tramvai în apropierea treptelor care urcau spre strada pe care stătea Melcuşorul. Isoscel trecea în faţă lîngă vatman şi se uita îngrijorat înainte. Sărea aproape în clipa cînd se deschidea uşa şi o lua repede pe scări în sus. Riţa apărea în capul scărilor, îi făcea semn cu mîna şi-i venea repede în întîmpinare. Îl întreba:

— De ce alergi.

Isoscel se oprea, o privea mirat şi înălţa din umeri. Spunea fără convingere:

— Nu alerg. Cine ţi-a spus că alerg?

Se întîlneau foarte rar la jumătatea treptelor. De-obicei el avea timp să meargă sus, s-o vadă cînd iese din curte. O aştepta zîmbind puţin încovoiat de spate ca să nu-i fie frig, sau să-şi ferească faţa de vînt. Riţa îl întreba de departe:

— Aştepţi de mult?

Isoscel o aştepta mişcîndu-şi greutatea trupului de pe un picior pe altul şi spunea nepăsător:

— Nu. Chiar acum am ajuns.

— Şi nu ţi-e frig?

O lăsa să treacă înainte, protector. În dimineaţa cînd treptele erau prea alunecoase îi cerea servieta cu cărţi sau o prindea de mînă. Coborau pînă jos ţinîndu-se de mînă. Cînd ajungeau pe ultima treaptă, Riţa îşi lua servieta sau îşi desprindea mîna dintr-a lui şi zicea încet:

— Mulţumesc.

După aceea tot drumul mergeau tăcuţi. În faţa intrării principale se despărţeau. Isoscel se oprea şi spunea peste umăr:

— Eu trec pe la secretariat să iau jurnalul.

— Bine!

Întoarcerile acasă erau cele mai frumoase. Nu trebuiau să se grăbească. Mergeau la un pas unul de altul, discutau, îşi povesteau întîmplări, rîdeau. Aveau timp. La amiază, pînă la trepte făceau cîte un ceas, un ceas şi jumătate. Riţa îşi amintea tot felul de lucruri ciudate. Într-o zi îşi amintise că pînă anul trecut nu visase niciodată nimic. Se culca, adormea repede şi cînd deschidea ochii afară era ziuă. Colegii povesteau în clasă ce-au visat fiecare. Ea n-avea niciodată ce povesti. Cînd le spunea că nu ştie cum arată un vis n-o credea nimeni. Primul ei vis a fost frumos, dar a şi speriat-o. A visat că zboară. Era spre sfîrşitul anului şcolar. La Casa pionierilor pregăteau un fragment din Lacul lebedelor. Ea era una din lebede. Visul a început pe lac. În locul scenei pe care făceau repetiţie — a apărut chiar un lac. Ea şi celelalte colege se prefăcuseră în lebede adevărate. Cu aripi, cu pene, cu gîturi lungi şi fragile ca de porţelan şi ciocuri negre. Pluteau pe apa liniştită a lacului. Lebăda din capul şirului a strigat: — Gata, plecăm!

A întins aripile, a bătut de trei ori şi s-a înălţat în văzduh. Celelalte au făcut la fel. Ea s-a pomenit zburînd între ele. Lacul a rămas undeva jos, între sălcii, ca un ciob de oglindă. Au făcut un ocol larg de rămas bun. Ea zbura între două colege — care erau bucuroase că vor face o călătorie lungă, pînă în Africa. Şi ea s-a bucurat întîi, dar cînd a văzut că încep să se îndepărteze de lac, a început să plîngă şi s-a trezit...

Tot aşa o sperietură bună a tras cînd avea cinci sau şase ani. Într-o zi a prins-o ploaia peste drum la vecini. Ea şi fetiţa vecinilor, înfricoşate de fulgere şi tunete stăteau cît mai departe de geam. În casă era aproape întuneric, dar cînd fulgera se făcea o lumină orbitoare. Fetiţa vecinilor a întrebat-o pe bunica ei dacă fulgerile nu pot să aprindă cerul. Bătrîna a rîs. Cum să-l aprindă? Doar cerul nu era o bucată de lemn să ia foc. După ce a stat ploaia, a plecat repede acasă. În stradă s-a oprit. Dincolo de casa lor cerul era roşu-roşu. Riţa şi-a adus aminte de ce spusese fetiţa vecinilor. Era convinsă că în partea aceea cerul se aprinsese de la fulgere. A intrat repede în casă. Mamă-sa era în bucătărie. Pregătea cina. Prin geamul de la bucătărie cerul se vedea şi mai roşu. Nu i-a spus nimic. S-a dus dincolo în cameră, a scos plapuma, a intrat sub ea şi a închis ochii strîns-strîns. Voia să adoarmă cît mai repede. Să nu vadă cum se vor aprinde casele şi pămîntul...

DESEN: DONE STAN

Dintre flori, îi plăceau cel mai mult florile de gheaţă. În camera ei avea geamuri duble şi florile de gheaţă nu se prindeau decît dacă lăsa deschis un rînd de geamuri. Peste noapte se făcea frig în cameră, dar ea prefera să fie frig, numai să vadă dimineaţa geamurile acoperite cu flori.

Isoscel o întrebase:

— Şi-ai tăi nu te ceartă?

Riţa zîmbise şi clipise repede:

— Ba, mă ceartă. Mama vine după miezul nopţii să închidă geamurile. Eu o simt şi după ce iese mă scol şi le deschid din nou.

— Şi nu răceşti?

— Nu.

Riţa avea o voce joasă, uşor mîhnită ori uşor mirată şi privea drept înainte. Numai cînd ajungeau sus în capul treptelor întorcea faţa spre el. În ochi şi pe buze îi apărea o clipă zîmbetul acela pe care i-l văzuse prima dată pe scenă în Albă ca Zăpada. De fapt, nu era tot zîmbetul, ci numai o parte din el (un sfert sau o jumătate). Spunea repede:

— Am plecat. La revedere!

— La revedere!

Melcuşorul se întorcea şi alerga repede spre casă. După ce intra în curte, Isoscel cobora treptele două cîte două sau, de multe ori înainte de a coborî, mergea pînă la capătul străzii. Casa în care stătea ea avea stîlpi de piatră la intrare, ferestre mari, doi cocoşi de tablă pe creasta acoperişului şi grădiniţă de flori. Acum iarna nu se zăreau decît tufele de trandafiri învelite în glugi de paie sau globurile colorate înfipte din loc în loc, printre straturile acoperite de zăpadă. Strada nu era prea lungă. Cînd se întorcea, lui Isoscel îi plăcea să se uite la cocoşii de tablă de pe creasta acoperişului. Dacă se înălţa în vîrful picioarelor, zărea cocoşii de tablă şi de-aici din capul treptelor.

Astăzi, Isoscel ar fi avut chef să meargă pînă în capătul străzii să privească cocoşii de tablă de-aproape, dar cînd se uită la ceas, îşi dădu seama că nu mai avea timp. Trebuia să ajungă mai repede acasă, să mănînce şi să se întoarcă la şcoală. La patru aveau adunare de detaşament. Rosei făcuse iar o măgărie. Îi dăduse lui George să fumeze. Îl ambiţionase. George, orgolios şi înfumurat se lăsase prins uşor. Fumase două ţigări una după alta. Toată povestea se petrecuse în ultima recreaţie. Hreapcă şi Sterpu dăduseră fuga în clasă şi anunţaseră speriaţi:

— A leşinat, George.

Sanda îl întrebase:

— Unde-i?

— Jos, la demisol.

Vestea s-a răspîndit în toată şcoala. S-a telefonat repede la salvare. Numai că pînă a sosit maşina salvării, George şi-a revenit. Povestea cu ţigările s-a aflat după aceea.

Isoscel se ridică în vîrful picioarelor, privi cocoşii de tablă de pe casa Riţei, îşi puse apoi servieta pe umăr, se întoarse şi începu să coboare treptele, una cîte una, îngîndurat.

(Fragment din romanul „Seri albastre" vol. II în curs de apariţie la Editura tineretului).

Aventură rebusistă

Publicăm dezlegarea aventurii rebusiste „Botanista" apărută în numărul din 8 aprilie a.c.

Pioniera Grama Ana este o botanistă pasionată. Într-una din zile ne-a adus la redacţie un frumos ierbar întocmit de ea. Pioniera Grama Ana (s-au Agram, cum îi place să-şi anagrameze numele) nu locuieşte în Bucureşti, ci la Caracal. În faţa casei are o grădină, iar în spate o livadă mult cercetată de albine. Ne-a povestit că astă-vară a fost în tabără tocmai în munţii Dornei. Împreună cu ceilalţi pionieri a făcut o frumoasă excursie pe muntele Inău, pornind în zorii zilei din comuna Cîrlibaba. Din vîrful muntelui a admirat minunatul lac Lala. A trecut şi prin Năsăud, locul copilăriei marelui poet Coşbuc. La plecarea din tabără au venit cu plutele pe Bistriţa, trecînd prin comuna Broşteni. Traversînd cu vaporaşul lacul Bicaz şi lăsînd în dreapta măreţele Chei, au continuat călătoria cu trenul pînă la Piatra Neamţ. În tot timpul a adunat material pentru ierbar. Ne-a atras atenţia asupra faptului că multe plante cresc pe malul diferitelor rîuri: Tisa, Olt, Mureş şi cele trei Crişuri. Are şi o floare de pe muntele Vîrful cu Dor.

Erată: la două greşeli tipografice din „Botanista"; în loc de Sandu, SANDAU şi în loc de Patri Amenţa, PATRIA MENŢA.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361